

FOAIE PAROHIALĂ

29 martie - 4 aprilie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 1 aprilie 2026; ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 4 aprilie 2026, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 4 aprilie 2026, ora 17.50

INVITAȚIE

Episcopia Greco-Catolică de Oradea, în parteneriat cu Muzeul Țării Crișurilor Oradea - Complex Muzeal, Casa Memorială „Iosif Vulcan” din Holod și Școala Generală „Iosif Vulcan” din Holod ne invită la o serie de manifestări comemorative dedicate vieții și operei lui Iosif Vulcan.

Martți, 31 martie a.c., ora 11.00 – Casa Memorială „Iosif Vulcan”, Holod

* dezvelirea unei plăci comemorative dedicate lui Iosif Vulcan, realizată de sculptorul Marius Vesa;

* prezentarea „*Actualizarea arborelui genealogic al familiei Vulcan*”, susținută de doamna Genica Vulcan;

* un moment poetic susținut de Gheorghe Vidican;

* un moment artistic oferit de elevii Școlii Generale „Iosif Vulcan” din Holod.

Martți, 31 martie a.c., ora 18.00 - Muzeul Memorial „Iosif Vulcan”, Oradea

* conferința „Cât de actual mai poate fi cineva născut acum 185 de ani?”, susținută de domnul Florin Ardelean, scriitor;

* prezentarea volumului Poeziile din Familia lui Iosif Vulcan în muzeul din Șinca Veche, de Genica Vulcan, realizată de Ioan F. Pop, scriitor;

* un moment artistic susținut de chitariștii Carla Maxim și Alexandru Crețescu.

Biroul de Presă

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Tudor Dumitru Huza, Adelina Tăutu, Ana Flore, Călin Pașcu și Nicolae Flore**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Dragostea lui Dumnezeu: gloria noastră!

Suntem cu toții într-o continuă căutare de glorie. O mare parte din energia noastră, din studiile și munca noastră, din relațiile și prietenii pe care le avem sunt direcționate astfel încât să ne creeze un loc și un nume în societate. O poziție. Un rang. De multe ori, doar astfel putem spune că suntem „cineva”. Și, astfel, e ca și cum am recunoaște, chiar dacă în mod voalat, un drept demiurgic al lumii asupra noastră, ca și cum ne-am simți creați de lumea în care trăim.

Când, dincolo de ispitele cotidiene, aderăm la o astfel de „paternitate”, avem o problemă, fiindcă devenim robii unei realități care distribuie demnități și glorie în mod arbitrar.

Vedem tot mai evident efectul unei astfel de concepții în zilele noastre: demnitatea unei persoane nu mai depinde de faptul că a fost creată de Dumnezeu, ci de faptul că este sănătoasă sau bolnavă, inteligentă sau nu, tânără sau bătrână, frumoasă sau urâtă, și multe altele. Astfel ajungem să eliminăm copiii nenăscuți doar pentru o infimă posibilitate de a nu fi perfecți după aceste standarde sau să marginalizăm bătrânii pentru că nu mai sunt considerați utili.

A făcut ocolul pământului, în urmă cu câțiva ani, imaginea Sfântului Părinte, Papa Francisc, care a îmbrățișat un bolnav diform, în fața căruia mulți ar fi întors privirea. O îmbrățișare imensă, simbolică, mare cât iubirea lui Dumnezeu, capabilă să redea demnitate oricărei ființe umane.

De aceea le spune Isus fiilor lui Zevedeu: „Nu știți ce cereți!”. Fiindcă, efectiv, la fel ca noi, nu știu, nu înțeleg și nu văd. Trăiesc într-o altă logică. Calea pe care Isus o face cu ei este una menită să-i elibereze de orbire și să le dăruiască adevărata vedere, să-i scape de surzenie și de muțenie, să-i vindece de paralizie, pentru a deveni capabili să meargă după El cu adevărat. Toate vindecările și miracolele pe care Isus le face sunt și pentru ucenici - și, deci, și pentru noi.

Adevăratul răspuns la cererea fiilor lui Zevedeu sunt cuvintele lui Isus de la începutul Evangheliei: „Iată, ne suim la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat în mâinile arhierilor și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor. Și-L vor batjocori și-L vor scuipa și-L vor biciui și-L vor omorî, iar după trei zile va învia.”

Adevărata demnitate a omului stă în faptul că Dumnezeu ne iubește necondiționat. Isus vorbește exact despre aceasta: despre iubirea infinită a lui Dumnezeu pentru noi, care se arată și culminează în momentul răstignirii. Acolo putem contempla dragostea concretă a lui Dumnezeu. Acolo cunoaștem măsura demnității noastre: atât de mare, încât Dumnezeu își jertfește unicul Fiu pentru noi.

Atunci când îndoielile ne cuprind, când lumea ne bate la ușă cu falsele ei criterii de demnitate, să închidem ochii și să contemplăm momentul răstignirii. Dumnezeu a murit pentru mine!